

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207708998560/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Thi disse Slag for stærke Sjælen vare,
Der synker sammen sønderbrudt og mat;
Vel lever hun, men i en taaget Nat,
Som Aander og Dæmoner gennemfare.
Med dem hun taler, af sig selv forladt,
Og deres Røst hun troer at høre svare
I Vindens Susen, naar forbi den gik,
I Skyens Flugt, i Bølgenes Musik.

Dog stundom kom Besindelsen tilbage;
Lig Stjernen gennem Mølmeets spredte Sky
Den trænger gennem Sjælens stille Klage,
Og alle Taager da fra Sindet flye.
Da vandred Tanken blandt de svundne Dage,
Da ved sin Harpe selv hun søgte Ly,
Og smerteligt og veemodsfuldt det klang,
Naar til de rørte Strenger rørt hun sang:

I Skyggedalen her jeg boer,
Hvor Solskin varer kort,
Hvor Alt hvad lever, voxer, groer,
I Støv ska' smuldre bort.
Hvi vil du ængstes da, mit Bryst,
Og hvorfor skjælv nu?
Et Stjærneskud er Livets Lyst,
Förgængelig som du!

Hvad helder jeg mit Hoved til
I dette Dødens Land?
Hvor er et Haub, som blomstre vil,
Hvor Alt er Skum paa Vaad?
Min Lyst forsvandt som Melodi,
Der Harpens Streng forlod;
Min Trøst som Drømmen gik forbi
Paa Glæmsels lette Fod.

Men du, som vogter paa min Slet
Af Lys og Kjærlighed;
Som dækker med din dunkle Nat
Mit Hjertes Herlighed:
Du, mørke Død, som aldrig dser!
Fra Livets Grændseskjæl
Du vinker taus med Sorgens Stør
For evig til Farvel.

Mens her ved Taarens Frembrud hun forstummer,
For sidste Gang vi vende Øiet mod
Den ydre Verden, som nu først forstod
Dionæs Hjerte og Dionæs Kummer.
Ved hendes Dør den flittig spørge lod
Til hendes Helbred og til hendes Slummer;
Og hun, hvem Publicum saa slemt rev ned,
Paany blev Gjenstand for dets Kjærlighed.